

חוק לתיקון פקודת מס רווחי חברות. תש"ט -- 1949 *

1. פירושים.

בחוק זה תהא לכל מונח המשמעות שיש לו בפקודת מס רווחי חברות, 1947 י, שתיקרא להלן „הפקודה“, וחוק זה ייקרא כאחד עם הפקודה, אלא אם נובעת כוונה אחרת מגופו של ענין.

2. ביטול זמני של סעיף 8.

בחישוב הרווחים של חברה בעד תקופת חשבונאות החייבת במס המסתיימת באיזה תאריך שהוא בין יום כ"א באדר ב' תש"ח (1 באפריל 1948) ובין יום א' בניסן תש"ט (31 במרס 1949) לא יותר ניכוי מס רווחי חברות כאמור בסעיף 8 לפקודה.

3. תיקון סעיף 25.

בסעיף 25 (2) לפקודה, לאחר פסקה (ב), תיוסף פסקה זו:
„(ג) לקבל זמנית את הדו"ח ולעררך שומה זמנית בהתאם לדו"ח, בלי לפגוע בזכותו לקבוע אחרי כן את סכום רווחיה של אותה חברה לפי פסקה (ב).“

4. תיקון סעיף 29.

בסעיף 29 לפקודה בטל התנאי המגביל לסעיף משנה (5).

5. החלפת סעיף 30.

במקום סעיף 30 יבוא סעיף זה:

„30. ערעורים על שומות.

(1) חברה הרואה את עצמה מקופחת על ידי החלטת פקיד השומה על פי סעיף 29 (5), רשאית לערער לפני בית המשפט המחוזי שבאזור שיפוטו פעל פקיד השומה. הערעור יוגש ויהיה נידון בהתאם להוראות הפקודה ובהתאם לתקנות שהותקנו על פי סעיף זה, פקיד השומה יהיה המשיב בערעור.

(2) ערעורים לפי סעיף זה יהיו נידונים לפני שופט אחד או יותר, כפי שיקבע נשיא בית המשפט המחוזי באופן כללי או לצרכי ערעור מסויים. (3) על פי בקשת המערער רשאי בית המשפט שלפניו הוגש ערעור להורות שהערעור, או שלב מסויים של הדיון בו, יהיה נידון במקום מושבו של בית משפט מחוזי אחר.

(4) כל ערעור לפני בית המשפט המחוזי לפי סעיף זה יישמע בדלתיים סגורות, אם לא הורה בית המשפט הוראה אחרת לפי בקשת המערער.

* הצעת החוק נתפרסמה בהצעות חוק 17 מיום ט"ו בתמוז תש"ט (12.7.49), עמ' 171.
1 ע"ר מס' 1508 מיום 20.3.47, חוס' 1, עמ' 82.

(5) חובת ההוכחה כי השומה היא מופרזת תהיה על המערער.
(6) בית המשפט יאשר, יפחית, יגדיל או יבטל את השומה או יפסוק בערעור באופן אחר, כפי שיראה לנכון, והודעה על סכום המס, אשר — לפי החלטת בית המשפט — על המערער לשלם, תימסר לשני הצדדים.
(7) החלטת בית המשפט המחוזי לפי סעיף משנה (6) ניתנת לערעור לפני בית המשפט העליון כבית משפט לערעורים אזרחיים.
(8) שר המשפטים רשאי להתקין תקנות בית-דין בכל דבר הנוגע להגשת ערעורים לפי סעיף זה והדיון בהם, לרבות תשלום אגרת משפט, מתן ערבות, הפקדה בידי בית המשפט והגשת הוכחות“.

6. תיקון סעיף 33.

סעיף 33 לפקודה יתוקן כך :

(א) בראשית הסעיף יבוא הסימן „(1)“.

(ב) אחרי סעיף משנה (1) ייוסף סעיף משנה זה :

„(2) שר האוצר רשאי להורות בצו שכל חברה, שסכום מס רווחי חברות שלה לתקופת חשבונאות החייבת במס נקבע סופית או זמנית, תהיה חייבת לשלם על חשבון המס לתקופת חשבונאות החייבת במס הבאה מפרעה ששיעורה זמני פרעונה ייקבעו בצו“.

7. תיקון סעיף 35.

בסעיף 35 לפקודה, בסעיף משנה (2), במקום המלים : „אף על פי שהורצה ענין המשפט לחוות דעתו של בית המשפט העליון לפי התנאי לסעיף-קטן (6) של סעיף 30“ יבואו המלים : „אף על פי שהוגש ערעור נוסף לבית המשפט העליון לפי סעיף משנה (7) של סעיף 30“.

8. מס מלחמתי.

(א) מס מלחמתי בשיעור 15 אחוזים יוטל על רווחים של חברות, נוסף על המס בשיעור 10 אחוזים לפי סעיף 5 לפקודה.

(ב) סעיף זה יחול על כל תקופת חשבונאות החייבת במס, המסתיימת באיזה תאריך שהוא בין יום כ"א באדר ב' תש"ח (1 באפריל 1948) והין יום א' בניסן תש"ט (31 במרס 1949).

9. הוראות מעבר בענין ערעורים.

ערעור על שומה שהוגש לשופט של בית המשפט העליון ולא ניתן בו פסק-דין לפני שנכנס חוק זה לתקפו, יועבר לבית המשפט המחוזי המוסמך לפי סעיף 30 (1) לפקודה והוא ידון בו בהתאם להוראות חוק זה. מהשלב שאליו הגיע הדיון ביום שנכנס חוק זה לתקפו.

חוק זה יחול על כל תקופת חשבונאות החייבת במס המסתיימת באיזה תאריך שהוא בין יום כ"א באדר ב' תש"ח (1 באפריל 1948) ובין יום א' בניסן תש"ט (31 במרס 1949) ועל כל תקופת חשבונאות החייבת במס שלאחריה; אך אין זה בא לשנות מהוראות הסעיפים 2 ו-8.

נתקבל בכנסת ביום ל' באב תש"ט (25 באוגוסט 1949).

ד. בן-גוריון   א. קפלן
ראש הממשלה   שר האוצר

יוסף שפרינצק
יו"ר הכנסת ומ"מ נשיא המדינה

חוק לתיקון פקודת מס הבולים, תש"ט — 1949

תיקון פקודת מס הבולים.

פקודת מס הבולים תתוקן כך:

(א) בסעיף 2 —

(1) בהגדרה של "בול" במקום המלים "בול" פירושו בול שהוטבע בחותמת ובול דבק, יבואו מלים אלה: "בול" פירושו — בול שהוטבע בחותמת, בול דבק וכל סימן אחר ששר האוצר קבעו בצו לשמש כבול.
(2) בסוף ההגדרה ל"נושא בולים" יווספו מלים אלה: "וגם על מסמכים וחומר שסומנו בסימן ששר האוצר קבעו לשמש כבול".

(ב) בסעיף 5, בתנאי המגביל הראשון, לאחר המלים "בבול מוטבע" יבואו מלים אלה: "או בסימן אחר ששר האוצר קבעו בצו לשמש כבול".

(ג) לאחר סעיף 4 ייוסף סעיף זה:

"4א. תשלום אגרות בבולים.

שר האוצר רשאי — בהסכמתו של שר הממונה על ביצוע של כל פקודה או חוק — להורות בצו שאגרה המשתלמת לפיהם ואינה עולה על 25 לירות תשולם על-ידי הדבקת בול-הכנסה או הטבעתו על גבי המסמכים או התעודות שבקשר אתם משתלמת האגרה".